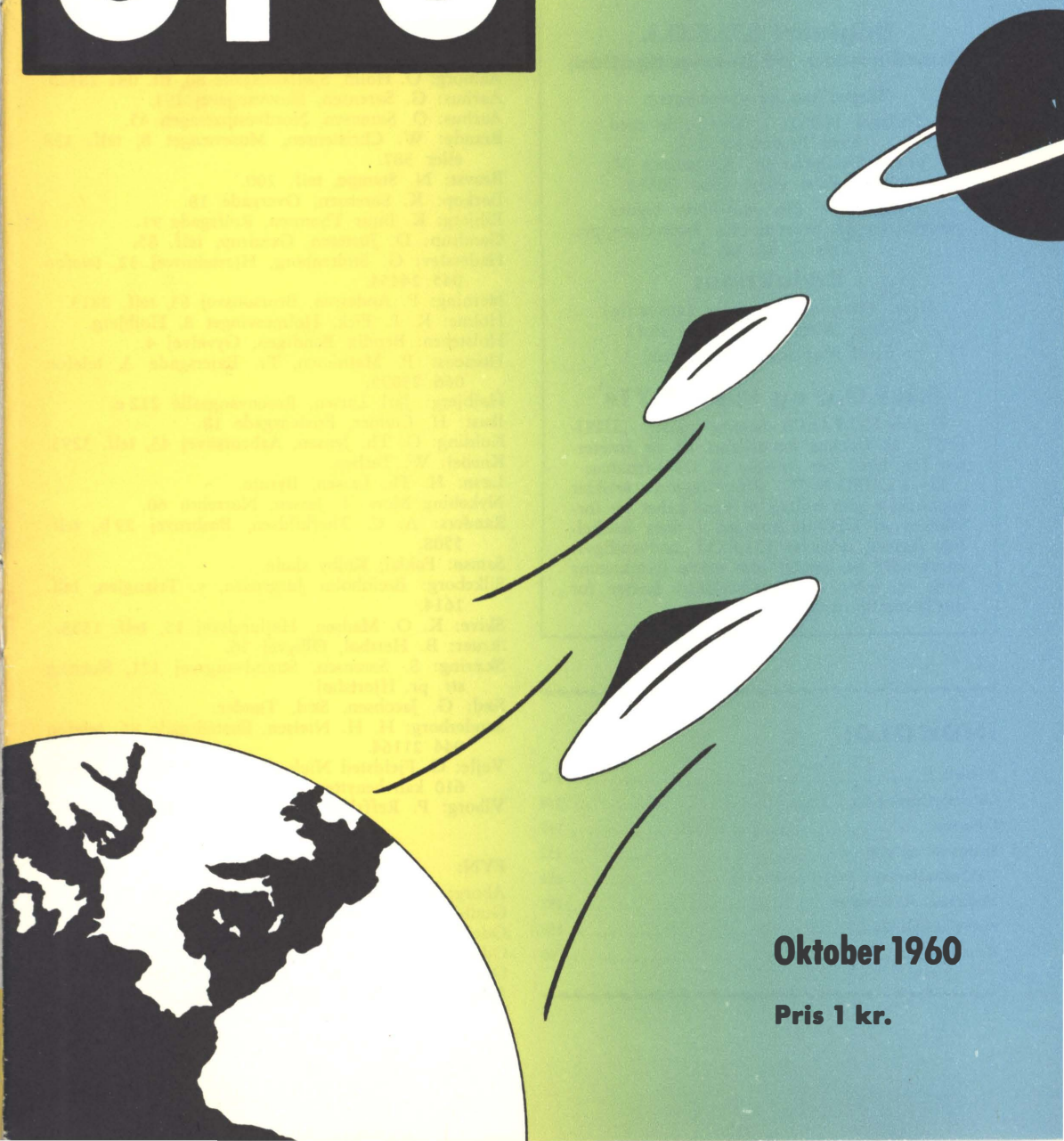

UFO NYT

Oktober 1960

Pris 1 kr.

Giro 51675

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
Tysk Bogimport A/S,
Vester Voldgade 83, København V.,
telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 12 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Gunner Weichardt (dansk stof)
Poul Mathiesen (litteratur)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDHOLD:

Aktuelt.....	147
Luftfotografering.....	148
Litteratur.....	149
Spørgsmål og svar.....	152
UFO-observationer over Skandinavien.....	154
Nedstyrtet fl. tallerken.....	157
Natlig ophidselse.....	159
Kontakt.....	160

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Præstegaardsvej 40, Vojens, telefon 045 41708.
Leder Danmark: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, telefon 061 71149.
Leder København: L. E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kastrup, telefon O1 500522.
Leder Sjælland: H. Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.
Leder Fyn: Indtil videre danmarkslederen.
Leder Jylland: S. Sørensen, Rønne Allé 44, Skæring str. pr. Hjortshøj.
Rapportcentralen: G. Weichardt, Oxford Allé 3 a, København S.

Gruppeliste:

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80, tlf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Aarhus: O. Sørensen, Nordvestpassagen 45.
Brande: W. Christensen, Mosevænget 8, telf. 138 eller 387.
Brevst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telefon 045 24454.
Herning: F. Andersen, Brorsonsvej 63, telf. 2813.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Holstebro: Bendix Bendixen, Gyvelvej 4.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bagersgade 3, telefon 066 23095.

Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Ikast: H. Cramer, Fredensgade 18.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraaevj 43, telf. 3293.
Knebel: W. Techen.
Læsø: H. Th. Larsen, Byrum.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.

Samsø: Foklal, Kolby skole.
Silkeborg: Breinholm Jørgensen, v. Trianglen, telf. 1614.

Skive: K. O. Madsen, Højlandsvej 15, telf. 1583.
Struer: B. Hersbøl, Ølbyvej 56.
Skæring: S. Sørensen, Strandvangsvej 121, Skæring str. pr. Hjortshøj.

Sæd: G. Jacobsen, Sæd, Tønder.
Sønderborg: H. H. Nielsen, Ørstedsgade 96, telefon 044 21164.

Vejlø: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.

Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

FYN:

Aborg: E. Pedersen, Aborg, Assens, telf. 78.
Gudbjerg: A. Hansen.
Odense: G. R. Nielsen, Abels Allé 20, Fruens Bøge.
Odense: P. Lockhart, Bramstrupvej 13 I, Odense.
Odense: H. Frier, tekn. afd. politigården, Odense.
Søbysøgaard: N. E. Kold, Nr. Søby.

★ AKTUELT ★

„Troede flyvemaskine var styrtet i sundet“ — „Flyvende tallerken over Øresund“ og andre lignende overskrifter var at finde i aviserne i dagene omkring den 1. september.

Hvad var årsagen? En indberetning til politi og militær fra to mænd — tankpasser Ernst Jensen, Nivå, og revisorassistent Bisgård Hansen, København. De observerede et lavtflyvende og langsomt obj., som pludselig forsvandt. Mændene regnede med, at det var et fly, og at det var styrtet i vandet.

Der var imidlertid ingen instanser, som savnede noget fly, hverken herhjemme eller i udlandet. Og her slutter så den officielle beretning.

Dagen efter meddelte en dame fra Helsingør, at hun fra sit sommerhus havde iagttaget et langsomt lavtflyvende obj. Det var cigarformet, og pludselig dykkede det ned i vandet mellem to afmærkningskoste for ikke at komme til syne igen. Dette var ca. 1 time før de 2 mænds observation, og flyve-retningen var modsat.

I „Ombord i Rumskebene“ side 54 læser vi følgende citat:

Det forekom mig, at den forskel, som han omtalte, var uhyre stor, men jeg sagde ikke noget derom, og Firkon fortsatte: „Når I lærer at bruge de naturlige kraftmidler, som findes overalt i universet, vil I også være i stand til at bygge under-vandsbåde, der ligesom vore fartøjer kan stige op til havets overflade og fortsætte opad gennem atmosfæren ud i rummet“.

Dette minder mig om to hændelser, der blev rapporteret tidligt i 1951. I det første tilfælde faldt to „projektiler“ ned fra en fuldstændig klar himmel i vandet ved Inchon Bay, ud for Koreas vestkyst. „Projektilerne“ faldt tæt ved et forankret hangarskib, Cardiner's Bay, og fik to vandsøjler til at rejse sig til en anslået højde af 30 m. Senere, som rapporten sagde, observerede man „projektilerne“, der sås stige op af vandet igen og fortsætte opad, indtil de var ude af syne.

Den anden hændelse fandt sted ud for Skotlands kyst og var næsten identisk med den første. Citat slut.

Tillad mig til slut at minde om den indespærrede „ubåd“ i *Nuevobugten* — den undslap på mystisk vis — i hvert fald officielt.

H. C.

Gruppeliste fortsat

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17, Ballerup, telf. 01 971114.

Frederiksberg: F. Eriksen, V. E. Gamborgsvej 1 III, København F, telefon FASAN 827.

Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, telf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.

Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.

Holte: J. Bauder, Attemosevej 93, Holte, telefon 01 800048.

Kastrup I: Københavnslederen.

Kastrup II: Københavnslederen.

Kastrup III: F. Lund, Florensvej 10, Sundby, telf. AS 395.

Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.

Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf. NO 8755.

Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse, telf. 01 703318.

Sortedammen: K. T. Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbh. K., telefon PA 3409.

Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Kbh. S., telf. SU 9525.

Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11, Birkerød.

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3.

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29.

Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.

Frederiksværk: K. E. Hjerrild, Ternevej 8a, tlf. 957.

Holbæk: J. Svendsen, Østervang 22.

Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Korsør: C. A. Jørgensen, Nik. Rumpsvej 8.

Lejre: E. Olesen, Lejre maskinfabrik, telf. 53.

Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
 Roskilde: H. Hansen, Lærkevej 46.
 Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.
 Midt-Stevns: K. Hansen, Kræmmergården, Store
 Heddinge, telf. 551.

GRØNLAND:

Thule: O. P. Pedersen, QANAK.

FÆRØERNE:

Thorshavn: Benjamin Krefeld, Grønlandsvej 20.

Samarbejdsgrupper:

Norge:

Norsk UFO Studiesirkel, Holmengrenda 37,
 Holmen, Oslo.

Sverige:

Ifologiska Sällskapet i Stockholm,
 SUFOI - rapportafdeling, box 607, Stockholm I.

Finland:

G. Lindfors, Tölötorggatan 1 b, Helsingfors.

Luftfotografering

Når man taler med andre mennesker — og for så vidt også med medarbejdere indenfor SUFOI — om fl. tall., undrer mange sig over, at det først og fremmest er USA, der er hjemmestøgt af disse maskiner. Amerika ligger så langt borte, er så stort et land, og alting dér måles i en større målestok end her i Europa — amerikanerne er „så store i slaget“ — så hvorfor ikke også på UFO-området.

Det er måske ikke ganske grundløst, når Amerika bliver overfløjet i så stor en målestok. Det samme er måske tilfældet med UddR — af gode grunde siver der blot ikke ret meget ud herom.

Af beretninger fra Amerika fremgår ganske utvetydigt, at militære anlæg, såsom atomfabrikker, flypladser, marineanlæg, flådestationer, afskydningsbaser for raketter etc. tilsyneladende i høj grad formår at vække de fl. tall.s interesse. Denne interesse må ikke forveksles med nysgerrighed. Snarere en interesse blandet med sorg over, at vi her på Jorden stadig benytter os af „den stærkeres ret“ og opretholder et formidabelt militærapparat.

Hvad foretager de fl. tall. sig så, når de overflyver de nævnte områder? Ofte i stor højde og i rasende fart.

Ja, herom kan vi jo kun gisne, men denne gisning nærmer sig sikkert vished — vished om, at disse militære anlæg til stadighed fotograferes og holdes under skarp kontrol af planetarerne. Teknikken her på Jorden går frem med stormskridt. En ugentlig fotografering ville vel ikke synes usandsynlig, hvis kontrollen med udbygning, omplacering af mandskabsstyrker, udskiftning af materiel, beemanding af stillingerne etc. skal være effektiv.

Er det ikke nærliggende at tro, at det netop er disse ting, som vore venner udefra bl. a. kontrollerer.

Ja, alt dette lyder meget sandsynligt, men hvorledes kan de fotograferer fra så store højder, i den svimlende fart og om natten?

Vi ser lidt på, hvad vi selv formår.

Luftfotografering er ikke noget nyt, men man er kommet milevidt siden den tid, hvor man holdt et kamera ud over flyets side, rettede det mod Jorden — og knipsede — håbende på, at man havde fået et billede, der kunne bruges.

I dag bygges specielle maskiner til luftfotografering. I maskinerne indbygges indtil 7 kameraer, der ustandseligt og helt automatisk fotograferer det landskab, som maskinen overflyver. Kameraerne er placeret således, at man får et billede i 6 forskellige vinkler. Heraf følger, at man kan studere en enkelt detalje i landskabet fra 6 forskellige sider.

Der kan fotograferes fra over 10 km højde og med en fly-hastighed på over 800 km/t — og dog få skarpe billeder. De mindste detaljer afsløres — endog et fodspor i en nyplojet mark kan ses. Specialister „læser“ disse billeder — og intet kan skjules for dem.

Man kan fotograferer ved dag og ved nat, i dis og tåge. Når dertil kommer, at man har specielle film, der viser den naturlige, grønne vegetation (træer, buske, græs etc.) rødt, mens afbrækkede grene, og græs og lign. anvendt som camouflage, viser sig grøn på filmen — ja, så kan en evt. camouflering hurtigt afsløres.

Hermed er mulighederne dog ikke udtømt. Der kan fotograferes stereoskopisk. Når disse billeder betragtes i særlige betragtningsapparater eller med særlige briller fremtræder de med dybde — altså 3-dimensionalt. Specialisterne kan måle sig ind på disse billeder, måle sig til højde og dybde på steder i terrænet, der er kuperet, måle sig ind på fabrikker og derved bestemme deres kapacitet.

Således er teknikken i dag. I morgen, om en uge, om et par måneder eller blot lidt længere frem i tiden vil måske flere dusin små satellitter kredse omkring Jorden i flere forskellige baner nogle få hundrede kilometer oppe og registrere alt, hvad der sker på Jorden. Disse satellitter kender ikke til grænser i luftrummet, deres højde er så stor, at ingen raket formentlig vil kunne hente dem ned. Ustandseligt vil disse satellitter fotografere de overfløjne landskaber og transmittere disse billeder ned til Jorden. Det vil være små tekniske vidundere — kostbare, men effektive.

Når vi anerkender liv på andre kloder — det modsatte ville nemlig være topmålet af al menneskelig egoisme og forfængelighed — så må vi naturligvis også anerkende, at dette liv kan være 100 år, 1000 år, ja, for den sags skyld 100.000 eller 500.000 år længere fremme i teknisk, moralsk og social udvikling end her på Jorden. En menneskehed, som behersker rumfarten til fuldkommenhed, behersker selvfølgelig også den øvrige teknik bl. a. fotografering i alle dens her kendte afskygninger — og endnu videre.

Sandsynligheden taler derfor stærkt for, at rekognosceringer over USA og UddR netop har til formål at holde kontrol med den militære virksomhed.

Skal vi være bange herfor? Næppe. Vor fremtid afhænger måske netop heraf.

Slei.

Studiet af delfinernes sprog kan sætte mennesker i stand til at tale med væsener fra andre kloder, oplyser direktøren for „Kommunikationsforskningsinstituttet“ på St. Thomas, dr. John C. Lilly.

Efterhånden som man lærer af delfinernes sprog, vil det være muligt at føre samtaler med dem, sagde han og tilføjede, at delfinerne har en hjerne, der er lige så veludviklet om ikke mere veludviklet end den menneskelige. Delfinernes hjerne har pr. kubikcentimeter lige så mange celler som den menneskelige og er op til 40 pct. større.

Her er endeligt et levende væsen, der er mennesket lig i intelligens, og vort arbejde med dem kan måske give os et fingerpeg om, hvordan vi skal meddele os til væsener på fremmede kloder, hvis der da er sådanne væsener, siger dr. Lilly.

De fleste mennesker er mere omhyggelige med deres biler end deres hoveder. Det kunne ikke falde dem ind at bruge dårlig benzín. Men den åndelige føde, de indtager . . .

(Amerikansk forfatter)

Litteratur

Det er med vore anmeldelser meningen at fortælle læserne hvad de forskellige UFO-bøger indeholder, idet der som tidligere nævnt kun er ca. 10 % af de omkr. 300 foreliggende, som er uden anden islæt. Der vil dog ikke blive tale om at give nogen bedømmelse af de enkelte bøger.

Det, at en bog anmeldes, skal således ikke opfattes som en anerkendelse herfra, vi bringer bøgerne efterhånden, som vi får dem hjem — altså uden nogen bestemt rækkefølge.

Bøgerne vil kunne købes i Tysk Bogimport A/S, Vestervoldgade 83, København V.

Elizabeth Klarer:

»Min rejse i et rumskib«

Elizabeth Klarer: Min rejse i et rumskib.

Hvem er denne dame?

Fru Elizabeth Klarer er musikpædagog boende 25a Empire Road i Parktown ved Johannesburg.

„Weltraumbote“s medarbejder i Sydafrika, Edgar Sievers, har undersøgt hendes beretning, talt med vidner og hendes familie og har sluttelig erklæret:

1. Fru Klarer er kendt i vide kredse og får det bedste skudsmål.
2. For alle hendes opgivne data findes der positive oplysninger og
3. Det er udelukket, at det kan dreje sig om en psykisk oplevelse.

Fru Klarer fortæller, at hun har fotograferet opklaringsfartøjer fra Venus, at hun har rejst i et sådant fartøj, at hun har besøgt et moderskib højt oppe over bjerget Drakensberg i Sydafrika, og at hun har talt med mandskabet i disse skibe.

Hun mener også, at der i Sydafrika lever ukendte mennesker fra Venus, at de arbejder, og at de er her for at erfare mere om vort liv her på jorden.

De er vel skeptisk? Måske siger vi endog: Et kunststykke. Hun kopierer jo Adamski. Hertil siger fru Klærer, at hun først efter sin oplevelse har læst Adamskis bog „Inside the Space Ships“. Hun fortæller, at det er mere end 40 år siden, hun så sit første rumskib.

Hun fortæller nu selv:

Naturligvis kan De danne Dem deres eget billede af min fortælling. Jeg kan kun fortælle Dem kendsgerningerne, således som jeg kender dem. Noget må jeg endnu ikke fortælle, fordi jeg har lovet mine verdensrumsvenner det. Nogle gange er jeg også gået forbi vigtige punkter helt bevidst. Jeg må bede alle undskylde dette, men der findes ting, som ikke må offentliggøres endnu.

Jeg var syv år, da jeg så mit første rumskib. Oplevelsen står så fast mejslet i min hukommelse, som om det var passeret i går. Dengang boede jeg med mine forældre på en farm i Rosetta-Distriktet i Natal. En aften i skumringstiden så jeg tilfældigt op mod himlen, og jeg så en stor genstand omtrent som et kæmpemæssigt hjul, der rullede hen over himlen. Det havde en orangerød farve.

Alle troede, at jeg havde set et meteor, og man tilskrev det min barnlige fantasi, at jeg mente, at objektet kom fra en anden verden. Denne oplevelse var for mig meget stærk, og det er ikke for meget sagt, at oplevelsen fuldstændig ændrede mit liv. Siden da følte jeg en mærkelig uro, en følelse af forbavelse og en overvældende trang til at udforske hemmelighederne bag vor egen planet. Livet fortsatte dog sin gang, kedsommelig og prosaisk, og der skete ikke noget yderligere.

Jeg gik i skole akkurat som andre børn, kom senere til England for at studere musik, blev gift og fik to børn. Dagliglivet fik mig til at glemme min længsel, men der lurede trods alt en lille glød i mit indre.

Da der for nogen tid siden blev skrevet meget om de flyvende tallerkener, blev min interesse igen vakt. Jeg sluttede mig til en britisk „tallerken-klub“ og færdedes meget ude i naturen i håb om, at noget skulle vise sig. Resultatløs.

I mig følte jeg stærkere og stærkere en trang til atter at gense de steder, hvor jeg havde færdedes

som barn. En skønne dag pakkede jeg min kuffert og tog til min søster og svoger, som havde en farm nogle få mil fra det sted, hvor mit barndomshjem lå. Jeg strejfede dagevis om på højdedragene i nærheden uden at der skete noget usædvanligt. En morgen, mens jeg stod på en flad græsbevokset høj ca. 3 miles fra farmen, så jeg noget blinke oppe i luften. Et øjeblik tænkte jeg på, at Solens stråler måske havde ramt vingerne på en hvid fugl, men så så jeg den grå genstand, hvori Solens skin reflekteredes. Genstanden kom hurtigt hen mod mig. Mit hjerte tog til at hamre, jeg blev ganske tør i munden, og jeg rystede over hele kroppen.

Opklaringsfartøjet nærmede sig mig graciøst og smuk som en fugl og helt uden lyd. Mens det fløj mod mig, hørte jeg ikke andet end en svag summen. Det svævede omtrent 100 m over mig og begyndte langsomt at dale, indtil jeg kunne se piloten. Fartøjet holdt helt stille ca. 3 m over jorden ikke mere end 6 meter fra mig. Jeg vil antage, at fartøjet havde en diameter på ca. 15 m. Jeg kunne ikke vende mit ansigt fra pilotens ansigt. Han er sikkert den smukkeste mand, som jeg nogen sinde har set. Hans hår var blondt og faldt helt ned på skuldrene. Hans øjne var lysegrå. Han smilede til mig på en måde, som om han ville indgyde mig mod. Et øjeblik ligesom sagde hans blik: „Du må tage det første skridt, ikke jeg“.

Overfor dette menneske fra en anden verden i denne vidunderlige maskine greb den instinktive-primitive frygt mig, og jeg veg ganske langsomt tilbage.

Tallerkenen svævede endnu nogle øjeblikke over stedet og steg så næsten lydløst opad, øgede hastigheden og forsvandt i sydlig retning.

Da jeg kom tilbage til farmen, rystede mine ben under mig. At have set et menneske fra en anden verden fyldte mig med en voldsom glæde og gjorde mig opstemt. Senere bebrejdede jeg mig selv på det heftigste, fordi jeg ikke havde haft det tilstrækkelige mod til at søge kontakt med piloten.

I de næste 18 måneder var jeg urolig og rastløs. En skønne dag kunne jeg ikke holde dette ud mere. Jeg pakkede min kuffert og rejste med mine børn ud til min søsters farm. Jeg glemmer aldrig denne dato. Vi ankom til farmen den 6. april 1956. Den næste dag, den 7. april 1956, så jeg tallerkenen igen.

Jeg stod op om morgenen kl. 5,30 og begav mig ud til det samme sted, hvor jeg første gang havde set tallerkenen. Stedet nåede jeg omkring kl. 7,00. Her så jeg tallerkenen stå på jorden i skyggen af nogle træer. Det var det samme Venus-skib, som jeg for 18 måneder siden havde set, vel omkring 15 — 18 m i diameter. Det så ud som om det var bygget af et sølvfarvet, diamantagtigt metal. Hvor skyggen faldt på skibet, var det gråt, hvor Solens stråler ramte skibet, lyste det som et spejl.

Jeg følte ingen angst denne gang. Afvekslende grædende og leende løb jeg hen mod skibet. En dør åbnede sig, og den samme høje, blonde mand, som jeg havde set for 18 måneder siden, kom ud. Jeg løb hen mod ham, og han smilede til mig, som om det var den naturligeste sag af verden, at en kvinde fra Jorden og en mand fra en anden verden mødtes for at foretage en flyvetur sammen. Smilende greb han mig om livet og løftede mig ind i skibet. Så sagde han på fejlrit engelsk og næsten uden accent: „Denne gang var du ikke bange“.

Jeg følte straks et øjeblik tvivl og sagde: „Er du en russer eller sådan noget. Sig mig venligst: Fra hvilket land kommer du?“

Blidt smilende sagde han: „Jeg er ikke fra denne planet. Jeg kommer fra Venus“.

Så forestillede han mig for de andre besætningsmedlemmer. De smilede alle venligt. Pludselig vendte en af mandskabet sig til den høje, blonde mand og talte til ham i et sprog, som forekom mig ikke at være helt ulig med latin. Piloten vendte sig mod mig og sagde: „Vi har fået ordre til at vende tilbage til vort moderskib. Vil du ledsage os? Hvis ikke må vi straks lade dig stige ud, da vores ordre lyder på omgående at komme tilbage“.

„Jeg ville være lykkelig for at komme med“, sagde jeg.

Indtil nu havde jeg ikke haft øje for at betragte mine omgivelser. Kun husker jeg, at jeg tænkte på, at dette skib lignede dem, som Adamski havde fotograferet, altså måtte det være fra Venus.

Da det nu var afgjort, at jeg skulle med op til moderskibet, satte jeg mig på en rund polstret bæk og betragtede omgivelserne. Kabinen var rund. Mærkværdigvis var luften herinde frisk og svalende, men jeg kunne ikke se, hvor ventilatoren var. Dog indvirkede luften sådan på mig, at jeg følte mig yderst vel tilmode.

Et af besætningsmedlemmerne gik til instrumentbrættet, hvor der sad en hel række knapper. Fartøjet begyndte at summe. Så bevægede vi os, uden at man dog kunne mærke andet end en ganske let krængning. Så blev alt roligt, og man mærkede intet mere. Jeg kunne mærke, at de forskellige knapper havde noget med styringen at gøre. Mere er det mig iøvrigt ikke tilladt at sige herom.

Nu var vi nået op til moderskibet.

Aldrig vil jeg glemme dette første øjeblik, da jeg så et moderskib. Et stort, smukt, sølvgråt, cigarformet objekt, som funkede i Solens stråler. Vi holdt helt stille i nogle få minutter ved siden af moderskibet — formentlig afventende landingsordre. På den ene side åbnede der sig en bred port, gennem hvilken vi fløj ind. Da jeg steg ud, havde jeg indtryk af at være om bord på et uendeligt stort fartøj. Jeg så forskellige afsatser af dæk, men blev ikke taget med dertil. Vi steg nogle få trin ned, og kom ind i et lille, men lyst og venligt værelse. Herinde fandtes lave, men yderst bekvemme og smukke stole, hvor jeg kunne sætte mig.

Moderskibets styreapparater m. v. kunne man se fra dette rum. På vore jordiske fly har vi mange ledninger og instrumenter, men dette moderskib havde automatisk styring, fjernsynsapparater som overtræffer alle vore instrumenter, kikkerter og lyskaster, som i styrke langt overgår vore radar, som er fjernstyrede o.s.v.

Den blonde pilot kom nu hen til mig, tog min arm og førte mig til chefskabinen. Chefen smilede til mig, bøjede sig let frem imod mig, og kom hen og trykkede mig i hånden.

Jeg var forbavset over, at disse mennesker opførte sig akkurat som jordmennesker.

„Hvorledes kan det være, at De er fortrolig med jordiske skikke og også taler vore sprog“, spurgte jeg.

„Det er ganske simpelt“, sagde chefen, „gennem mange år har vi overvåget jer gennem vore fjernsynsapparater og mange af vore folk opholder sig nede på Jorden for at studere jer nærmere“.

Mine spørgsmål til ham faldt bogstavelig talt over hinanden. Jeg kan ikke mere huske alle svarene, men her er nogle.

Han fortalte, at husene på Venus var runde, af et særligt materiale, som tillod lyset at falde ind i husene, men man kunne dog ikke udefra se ind.

Atmosfæren lignede vor meget, selv om der i større højder var giftige luftarter. Deres klæder blev fremstillet af plantefibre. De dræber ikke dyr og spiser ikke kød. De er vegetarianere. Deres fartøjer blev drevet frem med en slags elektro-magnetisk kraft. Såvel videnskabelig som i moralsk og åndelig henseende synes venusianerne at være flere hundrede år længere fremme end os. De lever meget længe. Jeg fandt ud af, at gennemsnitsalderen var mellem 200 og 250 år om muligt endnu højere.

Inden jeg vidste et ord af det, var der gået flere timer.

Der kom en officer hen til chefen og afgav en melding.

„Det gør mig ondt, at vi må afbryde vort behagelige samvær, men omstændighederne tvinger os til omgående at fortsætte vor rejse. Vi vil nu bringe dig tilbage til det sted, hvor vi hentede dig“.

Jeg udtrykte min beklagelse af ikke at have fået set mere af moderskibet.

„Det kan måske lade sig gøre en anden dag“, svarede chefen med et undskyldende smil.

Jeg blev ført til opklaringsfartøjet, som bragte mig tilbage til Jorden.

Dette er min historie. Jeg har fortalt alt, således som jeg har oplevet det, og jeg ved, at dette er sandheden. De vil måske ikke tro mig. Enhver har ret til at danne sig sin egen mening herom. Lad mig kun tilføje, at ønsketænken ikke ligger for mig, og at jeg ingen fornøjelse kan finde i at vildlede offentligheden.

Oversat fra „Weltraumbote“. — Slej.

Der skete desværre et teknisk uheld sidste gang, her er så det lovede bestillingskort

Otto Viking: En klode griber ind!

Vi lovede sidste gang i Aktuelt en redegørelse med fotos i forbindelse med SUFOI-Skives foto-grafering af 5 obj. — En teknisk undersøgelse synes at godtgøre, at det ene lysende „obj“ skyldes en ridse i filmen (afsløret ved 64 ganges forstørrelse), medens de andre, selv om vi ikke kan sige, hvad det er, heller ikke synes at være UFO'er. Vi vil nu foretage yderligere undersøgelser, og skulle vi komme til en løsning, skal det endelige resultat blive bragt til.

**Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
bringes**

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Spørgsmål 42: *Har De nogensinde forudsagt masselandinger af rumfartøjer eller nogen lignende begivenhed.*

Svar: Nej. Enhver som kender mig ved, at jeg hårdnakket har hævdet, at ingen planer om masselandinger kunne ventes. I spørgsmål 17, første del af denne serie, meddelte jeg meget klart, hvorfor en sådan begivenhed ikke kunne finde sted i en overskuelig fremtid, men til min forbavselse er disse spådomme vedblivende blevet udsprede, som formentlig kommende fra mig. For at stille mig i et dårligt lys, synes de kilder, hvem disse påstande stammer fra, at fryde sig ved at lægge mig ordene i munden. Sådanne påstande er fuldstændig falske og har medvirket overordentlig meget til den latterliggørelse, jeg har været ude for siden mit første møde med Orthon i ørkenen. Jeg har gentaget i det uendelige, at på grund af den menneskelige naturs foranderlighed, især i vor verden, forudsiger selv vore brødre, med deres større forståelse, ikke en bestemt dato for kommende begivenheder. Hvis de gjorde — vær sikker på det — turde jeg ikke være så dristig.

To kendte eksempler på disse falske forudsigelser — som jeg benægtede dengang — var ødelæggelsen af Chicago for adskillige år siden, og løftet om rumfartøjer svævende over Los Angeles, California, med det formål at transmittere budskaber til verdens folk over radio og TV. I det første tilfælde sendte jeg telegrammer til to radiomedarbejdere, som jeg kender, for at få dem til at fortælle folk, at der ikke var nogen sandhed i den offentliggjorte beretning. Ingen af medarbejderne efterkom mit ønske. I det andet tilfælde, to uger før den forudsagte dato 7.

november 1956, læste den ene medarbejder over radioen mit brev, hvori jeg meddelte, at rumbrødrene ikke ville sætte sig i forbindelse med menneskene på denne måde.

Uheldigvis havde denne 7. november fiasko fået meget stor udbredelse, og selv endnu indeholder min post forvirrede spørgsmål angående den. Denne bestemte falske profeti bevirkede latterliggørelse og foragt for tanken om rumbesøgendes virkelighed, og skeptikere peger stadig på den som bevis for deres ikke-eksistens. Disse fejlagtige forudsigelser kommer kun gennem mystiske kanaler. De har ingen hold i virkeligheden. Jeg kan ikke udtrykke stærkt nok, at de virkelige rumrejsende, af kød og blod, ikke bruger disse forbindelseskkanaler. De giver ikke bestemte løfter. Et øjeblikvis omtanke skulle gøre det klart, at hvis rummenneskene virkelig planlagde en tilsynekomst et eller andet sted, ville de give de lokale embedsmænd retten til bekendtgørelsen, ikke give deres budskab gennem en tredie instans.

Vær derfor så venlig at ignorere de mange forudsigelser, som formodes at stamme fra Georges Adamski! Jeg forsikrer Dem, skulle nogen bekendtgørelse være forestående, vil jeg personlig give meddelelsen uden at efterlade den ringeste tvivl om dens pålidelighed.

Spørgsmål 43: *Er alle rumfolk vegetarianere?*

Svar: Nej. I begyndelsen af året havde jeg den glæde at overvære et møde omfattende folk fra Mars, Venus, Saturn, Jupiter, Uranus og Neptun. Det var et venskabeligt møde hovedsageligt bestemt for at diskutere nogle af vore hverdagsproblemer. Emnet fødemidler blev bragt på bane, og da så mange spørgsmål angående dette emne stilles mig, udbad jeg mig nærmere oplysninger derom.

Deres svar var enkelt og præcist. På deres planeter opdrætter de ikke kvæg til slagtning. De spiser fisk omtrent på samme måde, som vi gør, men deres kødspisning er af omtrent samme omfang som gennemsnittet af jordbeboernes fortæring af fisk.

De har studeret vores føde omhyggeligt, og i betragtning af de nuværende betingelser på Jorden synes de, at de har det bedre, når de spiser kød gennemsnitlig een eller to gange om ugen, mens de er her. De fortæller at de sædvanligvis vælger bil-

ligere stykker, som kan koges sammen med grøntsager, akkurat som min mor gjorde, da jeg var dreng. De holder meget af alle slags grøntsager og laver velsmagende supper af bønner, kartofler o.s.v. Rå frugt og grøntsager tilberedt som salater nydes særligt af disse folk. Naturligvis fortsætter de med at spise fisk, når som helst de kan få det. Med andre ord: De pointerede, at de ikke var fanatikere. De, som bekymrer sig om at spise en bestemt slags føde, gør mere vel i at give agt på Jesu ord: Ikke det, der går ind i munden, gør mennesket urent, men derimod det der går ud af munden. (Matt. 15,11).

Spørgsmål 44: *Vil De anbefale den styreform, som bruges på andre planeter for Jordens nationer?*

Svar: Jeg anbefaler intet! Hvis nogen forandring skal lykkes, må menneskene først omhyggeligt overveje denne, derefter oprigtigt ønske først at bringe deres sind i harmoni. Siden vi på Jorden er indstillet på langsomt virkende forandringer, vil lovgivning alene være virkningsløs. Vore nuværende regeringer tjener folket meget passende. Husk vi er endnu ikke vokset tilstrækkeligt i medlidende forståelse af vort medmenneske til at være egnet til at leve under en sådan styreform, som bruges af de mere fremskredne folk på andre planeter.

Deres styreform skal opfattes som et billede på at livslovene — givet os utallige gange gennem tidene — er anvendelige på enhver planet. Jordens folk har, på grund af den dybe ærbødighed for de store læremestre, fredet om undervisningen i verdensreligionerne, idet de ikke begreb, at disse viste os, hvordan vi skulle leve. „Større ting end disse skal I gøre“, var det løfte, som blev givet os af een læremester. Alligevel har vor tvivl og frygt holdt os sådan bundet, at vi ikke har nærmet os hans mest enkle under.

Endnu engang bliver vi mindet om denne måde at leve på. Enhver mand, kvinde og barn må trænge ind i sig selv for at erkende sig selv, thi helheden er kun så stærk som dens svageste led. Derfor kan vi ikke vente at verdensregeringerne skal antage en forsonende holdning overfor hinanden, før folkene selv allerede har gjort det. Thi så længe som masserne fortsætter deres forbrydelser og had, bliver de ikke skikkert til en højere levevis.

UFO - observationer over Skandinavien

Den 1. august rapportere en dame fra Svenstrup på Als:

Kl. 00.15 oplystes den nordvestlige del af himlen af 2 lyn med ca. 1 minuts mellemrum. Samtidig viste der sig begge gange på den sydøstlige himmel 1 kuglelignende objekt. Det syntes som reflekset fra lynet oplyste en stillestående cirkel på størrelse med månen, med en klar gul kerne og lysere gul udflydende glorie om. Ca. 10 min. senere viste sig på samme sted 1 stærkt grøn trekant ca. 6 cm i den brede ende og ca. 1/2 m lang. Den forsvandt hurtigt. Efter ca. 1/2 times forløb viste sig, stadig det samme sted med få sekunders mellemrum, 2 stjerneskludlignende glimt, men meget større end stjerner.

Fra Horsens ser en mand den 11. august kl. 22.57 — 23.00 2 gulligrøde objekter komme fra SSØ. I zenith stod de stille i ca. 10. sek., hvorpå de forsvandt i nordlig retning i stærk fart.

Fra den 14. august er der indkommet 6 rapporter.

Kl. 0.00 — 0.05 ser 4 personer fra Horsens 1 ærtstort objekt højt på sydhimlen. Objektet stod stille, men pludselig fløj det relativt langsomt mod ØNØ, hvor det forsvandt.

2 mænd står kl. 0.04 i deres have i Lov og be-
tragtede stjernehimlen. De får da øje på den ame-
rikanske ECHO I. De fulgte nu denne ballon, og
da den befandt sig på første tredjedel af sin ned-
tur, kom der pludselig 1 hvidt objekt fra nord, som
gik vandret ind på ballonens bane. Det fortsatte
lige under denne og et stykke forbi mod syd, hvor
det slukkede. Ca. 3 fingerbredder foran ECHO
eksploderede objektet i en tågesky, der blev stående
2 — 3 sekunder. Skyen synede på størrelse med
fuldmånen.

Fra Holbæk var 2 mænd kørt ud for at se efter
ECHO. Kl. 01.55 siger den ene: „Det er underligt,
men nu har jeg set 3 stjernesklud, der alle er gået
vandret gennem den sky, der ligger nær horisonten
— i vestlig retning“. I kikkert så man nu ECHO
dukke op bag dette skylag, og straks efter kom 1

* Norge

§ Sverige

JULI	AUGUST	SEPTEMBER	OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
F 1	M 1				
L 2	T 2				
S 3	O 3				
M 4	T 4				
T 5	F 5				
O 6	L 6				
T 7	S 7				
F 8	M 8				
L 9	T 9				
S 10	O 10				
M 11	T 11				
T 12	F 12				
O 13	L 13				
T 14	S 14				
F 15	M 15				
L 16	T 16				
S 17	O 17				
M 18	T 18				
T 19	F 19				
O 20	L 20				
T 21	S 21				
F 22	M 22				
L 23	T 23				
S 24	O 24				
M 25	T 25				
T 26	F 26				
O 27	L 27				
T 28	S 28				
F 29	M 29				
L 30	T 30				
S 31	O 31				

objekt strygende lige tæt under denne. Dette gentog sig mange gange, og ofte så hurtigt efter hinanden, at man havde indtryk af, at der var flere samtidigt. Da ECHO var nået ca. $1/3$ af sin bane over himlen, kom der pludselig farende 1 objekt syd fra, og gik under ECHO og kurvede rundt oven over denne, og forsvandt igen mod syd. Efter at dette objekt havde vist sig, så man ikke mere. Ialt anslås der at have været 10 — 12 objekter.

Samme dag kl. 19.15 ser 2 SUFOI-medlemmer på Amager 1 rund objekt. Ved observationens begyndelse opfattedes objektet som stillestående, men det forsvandt mod N med stærk fart, inden man fik hentet en kikkert.

På Køgevejen nord for Køge ser et ægtepar kl. ca. 20.00 1 hvidt objekt med en hale efter sig bevæge sig i meget stærk fart over himlen for i løbet af få sekunder at forsvinde i nordlig retning — skråt opad.

Den sidste rapport fra den 14. august kommer fra Guldberg på Sydfyn, hvor 2 damer kl. 21.10 ser 1 ærtstort blåhvidt objekt, der langsomt flyttede sig fra SØ mod Ø. Objektets kurs var ikke lige, men bugtede sig en del. 2 gange under observationen kom der ligesom en gnist fra det.

Fra Ellerslev på Fyn ser et ægtepar og deres datter den 15. august ca. kl. 21.30 1 klart lysende objekt, der bevægede sig opad fra horisonten til ca. 60 grader, hvorpå det gik lidt til siden og delte sig i 2. Det ene objekt var rødt, medens det andet var blåt. Begge objekter fortsatte derefter opad.

På Læsø, 2 km nord for Vesterø havn, ser et ægtepar den 16. august kl. ca. 20 1 cigarformet objekt på ca. 40 cm længde, målt i udstrakt arm. Objektet var stærkt orange farvet, og omridset var fortil skarpt, medens det bagtil var meget sløret. Det sås ved tilsynecomsten mod N, hvor det stod stille i ca. $4\frac{1}{2}$ min., hvorefter det i løbet af få øjeblikke forsvandt mod NNW.

Fra Hørsholm ser en ung mand og hans mor samme dag kl. 20.53 1 hvidt objekt på størrelse med Venus bevæge sig langsomt fra Ø mod NØ. Efter at have bevæget sig langsomt ca. 1 minut, satte det pludselig farten op. Objektet skiftede lysstyrke på en uregelmæssig måde.

Den 18. august kl. 22.20 står 2 mand i Viborg og ser efter en jetjager, da de pludselig får øje på 5 lysende objekter, der kommer farende i samme

retning som flyet. Efter $1/4$ minut drejede de af i en vinkel på 90 grader.

Fra den 14. august til den 11. september 1960 er der til SUFOI indkommet 30 rapporter, heraf 29 fra Danmark og 1 fra Norge.

Herefter er der indkommet 1206 rapporter, der fordeler sig som følger:

Før 1. januar 1959	315 rapporter
Fra 1959	771 „
Fra 1960	120 „
Ialt 1206 rapporter	

Danmark.

Kort før jul i 1955 var 4 mennesker ude for at købe ju'etræer, da den ene tilfældigt kom til at se i vejret. Han så da 1 lyserødt aflangt objekt på størrelse med en 2-krone komme farende hen over himlen fra NØ mod SV. Farten var som en Sputniks.

Midt i september 1959 ser en mand i Ry 1 hvidt-lysende objekt komme fra NV og forsvinde mod SØ. Efter ca. 2 minutter kom objektet tilbage fra SØ, men højede af i en ret vinkel og forsvandt mod N. Hastigheden anslås til 5—6 gange en jetjagers fart.

Den 19. maj 1960 kl. 24.00 er et ægtepar i bil på vej mellem Videbæk og Herning, da fruene 2—3 km vest for Barde ser 1 stærkt lysende objekt, der bevægede sig. Manden standsede straks bilen, og begge står ud. Da han går foran bilen for at gå over til dennes højre side, bemærker han, at objektet spejlede sig i lakken på køleren. Objektet var i stadig bevægelse i 8—10 minutter, da det pludselig kom hurtigt imod dem og voksede i størrelse i en sådan grad, at de følte trang til at gå ind i bilen igen. Imidlertid vendte det om og forsvandt opad i SØ-lig retning. Man genoptog nu kørslen, men fik igen øje på objektet 4—5 km længere mod øst, hvor man iagttog det i 3—4 minutter i SØ-lig retning, ligesom følgende vejen.

Den 8. juni blev en ung mand i Gimsing ved Struer vækket af sin mor kl. 01.30, og begge så da 1 rundt lysende objekt mod SØ. I de næste 30 min. så de objektet bevæge sig i flere retninger for tilsidst at gå tilbage i samme position, som da de så det første gang. Derefter forsvandt det mod V.

Den 14. juni kl. 23.15 ser et ægtepar i bil ca. 6 km nord for Holstebro 1 cigarformet objekt komme tilsyne lige over dem. Det var aluminiumsfarvet

og forsvandt i vestlig retning. Fortil var konturerne skarpe, medens de var udflydende bagtil på grund af en stærkt lysende jetstråle, der lyste meget kraftigt.

I første halvdel af juli (den 7.) ser et ægtepar fra Gl. Ry kl. 20,00 2 gyldenrøde objekter komme fra NV enkeltvis. Kl. 24 kommer der 1 objekt fra Ø mod V.

2 mænd ser den 26. juli fra kl. 17,00—17,20 1 km øst for Sønderborg 1 sølvfarvet objekt stå stille mod Ø. I de 20 minutter, de så objektet, glimtede det af og til, som om det vendte sig og ramtes af solens stråler. Når glimtene kom, sløredes objektets omrids.

Den 28. juli kl. ca. 10 ser en dame fra Kongelundsvejen på Amager tilfældigt i luften og får øje på 1 rødgult cigarformet objekt mod vest.

Samme dag kl. 19,50 er en mand på vej over Søborg mose, da han fik øje på 1 hvidtlysende objekt i sydlig retning mod Bellahøj. Objektet kom fra Ø og fjernede sig mod SV.

Samme dag kl. 23,15 var en mand på vej til Nysted på knallert, da han ca. 1 km fra Nysted får øje på et lys på himlen. Det var vifteformet, men da det passerede over hovedet på ham, strålede lyset til alle sider, og i midten var der et lille rødt lys. Objektet passerede med stor fart og forsvandt i NØ-retning. På intet tidspunkt observeredes et fast legeme, og der hørtes heller ikke den mindste støj.

Den 31. juli kl. 22,00 kommer en dame kørende i bil på vejen fra Gandrup mod Østerhaven, da hun pludselig får øje på 1 rødgult objekt på størrelse med en desserttallerken. Objektet stod stille i luften og syntes til at begynde med cirkelrunt, medens det senere gradvis blev ligesom fladtrykt eller cigarformet. Hun standsede bilen og betragtede objektet gennem bilens forrude i ca. 5 min., hvorefter det pludselig var borte. Det var den aften regnvej og stærkt overskyet.

En ung mand ser den 19. august kl. 23,22 fra Horsens 1 blændende blåhvidt objekt. Det accelererede i en stigning på 25—30 grader med vandret plan. Til at begynde med var der en hale eller spor bestående af hvidt lys, efterhånden blandet med rød-violette gnister.

1 ægtepar ser den 20. august kl. 21,11 fra Horsens 2 gulligrøde objekter på størrelse med en

1-krone. Det ene objekt kom fra SØ og ændrede pludselig kurs mod det fra S kommende, stødte sammen med dette 3 gange, hvorefter begge objekter fortsatte i NV-lig retning.

3 mænd er den 21. august på natur ved Helsingør, da de kl. 01,30—01,45 får øje på 1 hvidgult objekt lodret over dem, lidt større end en stjerne. Det flyver i en uregelmæssig zig-zak kurs og standser undertiden op 2—3 sek. Tilsidst forsvinder objektet i horisonten mod øst.

Fra den 27. august er der 2 rapporter, der begge beretter om observationer i Øresund.

Kl. 18,50—18,55 ser 2 mænd 1 aflangt mørkt objekt af størrelse som en fiskekutter ca. midtvejs mellem Mikkelsborg og Rå i Sverige. Objektet, der kom fra nord, bevægede sig lige over vandoverfladen, tog pludselig højde og forsvandt i disen. Der hørtes ingen lyd, og der var intet lys at se.

Kl. 20,00—20,06 ser en dame fra sin villa nord for Helsingør 1 gråt aflangt objekt komme 4—5 m over vandet fra SØ med retning mod NV forbi hotel „Marienlyst“ ca. 200 m fra land. Ca. 300 m NV for villaen dykkede objektet roligt ned i vandet mellem 2 sømærker og kom ikke mere til syne. Objektets længde anslås til ca. 8—10 m med et vindue på siden i den forreste del og bagtil en slags finner, der blev trukket ind, før objektet dykkede. Farten anslås til ca. 10 km i timen.

Hos et ægtepar i Hillerød skete der den 30. august følgende:

Manden hviler sig på sofaen i stuen, hvor et vindue står åbent. Fruen kommer ind og spørger straks, hvad det er for noget mærkeligt, han har smidt på gulvet. Manden benægter at have smidt noget, men ser nu en cigarformet genstand, ca. 18—20 cm lang, ligge på gulvet. Fruen gik hen for at samle genstanden op, men da hun fik hånden ned til den, gav den et smæld, omtrent som man til tider kan høre en sikring gøre, når den springer. Samtidig kom der et blågrønt glimt, og genstanden var fuldstændig forsvundet.

Norge.

Da en mand den 21. juli kl. 16,30 er på vej fra arbejde med færgen fra Brevik til Stathelle, står han og ser efter et jettfly, som lavede en røgstribe. Pludselig får han øje på 1 skiveformet objekt, som flyver nærmere og lavere end flyet, men på tværs af dettes kurs. Der var ingen røg eller lyd.

Weichardt.

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

Nedstyrtet fl. tallerken

En hemmelig undersøgelse forsøger at afgøre, hvad der var skyld i, at dette mærkelige fartøj styrtede ned ved den tyske kyst.

På en lille ø i Nordsøen ud for den tyske kyst er en hemmelig undersøgelse igang for at afgøre, om brintbombeeksplosioner foretaget i Stillehavet tvang en flyvende tallerken til jorden. Førstehåndsfund blev for nylig afsløret i Oslo, Norge, af dr. Hans Larsen Loberg, en forhenstående norsk videnskabsmand, som udtalte, at undersøgerne allerede havde gjort nogle usædvanlige opdagelser.

I sin rapport sagde dr. Loberg, at den mystiske måde, hvorpå automobilvindspejle knustes og splintredes for nogle få måneder siden i adskillige amerikanske byer, muligvis ville stå foran sin opklaring, når resultaterne af undersøgelsen forelå. Thi, tilføje han, den nedstyrtede tallerken siges at have medført affyringsinstrumenter, der var i stand til at splintre glas med magnetiske stråler.

Tallerkenen gik ned på Helgoland, en lille ø, som tyskerne brugte som u-bådsbase under første verdenskrig. Da øen kun er en lille plet land i et stort havområde, mener dr. Loberg, at tallerkenen blev tvunget til jorden. da brintbombesprængningerne fremkaldte forhold i atmosfæretrykket, som umuliggjorde flyvning.

Der var ikke tale om en nedstyrtningssulykke, og undersøgerne fandt de fleste af tallerkenens instrumenter intakte. På terrænet omkring skibet fandt man ligene af 7 mænd. De var alle forbrændt til ukendelighed. De var måske, måske ikke, passagerer ombord i det sælsomme flyvende fartøj.

Dr. Loberg, der tidligere har fået tildelt den ungarske fysikpris, sagde, at beskrivende detaljer om tallerkenen blev meddelt ham af en videnskabelig kollega, som er medarbejder ved undersøgelseskommissionen på Helgoland.

Hvis magnetiske stråler fra en flyvende tallerken splintrede automobilvindspejlene, så vil politiet i ad-

skillige amerikanske byer skrinlægge rapporterne om en sag, der bragte dem til kogepunktet for nogle få måneder siden.

Det begyndte altsammen i den lille by Bellingham i staten Washington, hvor skrækslagne beboere erfarede, at der i løbet af en uges tid blev indbragt 1500 automobiler med knuste vindspejle — og ingen kunne forklare, hvorledes det var gået til.

Bellingham's 34000 indbyggere begyndte at spekulere over, om ånder havde invaderet deres by. Selv vinduerne i huse og forretninger revnede i tusinde stykker.

Sommetider revnede vindspejlene, medens bilerne var i fart, men ingen kunne pege på nogen bestemt årsag.

Medens denne forbavsende historie blev gjort til genstand for avisoverskrifter i hele USA, undgik Bellingham's øvrighed behændigt de afsindige beboere, politiet var ved at blive forrykt, og de lokale glasfabrikanter tjente en formue.

Så begyndte vindspejlene at gå itu i Wyoming, i Oklahoma City, i Pittsburgh og tilsidst i New York. Ingen, selv ikke glaseksperter, kunne fremkomme med nogen plausibel forklaring.

Tallerkenens magnetiske strålekanon, som dr. Loberg mener er ansvarlig for alt det ituslåede glas, kan måske også give en løsning på endnu et mysterium — en flyvenedstyrtningssulykke nær Fort Knox i Kentucky den 7. januar 1948.

På denne dato blev en uidentificeret flyvende genstand iagttaget over Goodman-luftbasen ved Fort Knox af både militære og civile iagttagere. Luftkapitajn Thomas K. Mantell, der fløj sin maskine over basen, kaldte kontrolltårnet og meddelte, at genstanden bevægede sig med halvdelen af hans fart.

„Jeg flyver nu hen og kigger på den“, sagde han. „Den er lige foran mig og bevæger sig stadig med halvdelen af min fart. Den ser ud til at være af metal og er kæmpestor . . . nu stiger den og flyver lige så hurtigt som jeg. Det er 360 miles i timen. Jeg stiger til 20000 fod, og hvis jeg ikke kan komme tættere på, opgiver jeg jagten“.

Klokken var 15.15. Og dette var Mantell's sidste radioforbindelse med kontrolltårnet. Adskillige timer senere blev hans lig fundet i vraket af maskinen ikke langt fra basen.

Hvis Helgoland-tallerkenens magnetiske strålekanon er intakt, kan den måske afsløre den kraft, der

får flyvemaskiner såvel som glas til at gå i stykker.

Dr. Loberg påstår, at fartøjet øjensynligt landede ved hjælp af egne instrumenter, og undersøgerne studerede det på afstand i to dage, før de risikerede en nærmere undersøgelse.

Det område, hvor tallerkenen gik ned, blev bombarderet med kosmiske stråler. Geigertællere og andre beskyttelsesanordninger blev anvendt, før undersøgelsen begyndte.

De syv forkullede lig, der blev fundet omkring tallerkenen, er endnu uidentificerede.

Deres tøj var brændt fuldstændig bort, og der var intet, der kunne vise, om de var passagerer ombord i fartøjet, eller om de var Helgoland-beboere, der for tidligt havde vovet sig for nær til tallerkenen.

Mærkeligt nok syntes alle mændene at være i alderen fra 25 til 30 år og af samme højde — omkring 5 fod og 8 tommer. Alle havde udmærkede tænder.

Undersøgerne har en teori: At de syv mænd var passagerer, der blev fortæret af en brand inden i skibet. Flammerne var sandsynligvis opstået som følge af pludselige forandringer i atmosfæretrykforhold inden i tallerkenens hermetisk lukkede kabine.

Øverst i tallerkenen var der en faldlem, ud igennem hvilken de syv lig kunne være blevet kastet ved landingsstødet.

Endnu mærkeligere var skibets mål. Det var 91 fod i diameter, og kabinen var 70 fod i højden. Faktisk var alle mål delelige med syv.

På instrumenttavlen fandtes en række trykknapper, men undersøgerne studerer stadig den indre mekanisme for at finde ud af, hvad der får tallerkenen til at flyve.

Dr. Loberg's teori går ud på, at tallerkenen kan have rejst ad magnetiske kraftlinier, som videnskabsmændene ved, cirkler omkring solsystemets ni planeter.

Han påpeger, at der ingen motor og ingen propeller var, men hvis tallerkenen medfører magnetisk kraft, vil den bevæge sig akkurat som et søm bevæge sig, når det tiltrækkes af en magnet.

Landingsstellet var et trepunktsstel bestående af tre metalcylindre, der kunne dreje i alle retninger. Der var ingen bolte, nitter eller skruer på tallerkenen, og i konstruktionen fandtes to metaller, som er fuldstændig ukendte for videnskaben.

Skibe's udvendige metalbeklædning var af letme-

tal, der mindede om aluminium, men det var så hårdt, at det end ikke smeltede ved en temperatur på 15000 grader F.

To mænd kunne mageligt løfte den ene side af tallerkenen.

Selvom det ikke umiddelbart blev fastslået, at de syv forbrændte mænd var passagerer ombord på skibet, fandt undersøgerne udstyr derinde, som afgjort ledte tanken hen på opholdsrum.

Køjer indbygget i væggen var snildt anbragt i den ene side af kabinens indre.

En væske, der lignede vand, men var næsten tre gange så tungt som almindeligt drikkevand, fandtes i to små beholdere. På en vægghylde var monteret et rør indeholdende et stort antal piller, muligvis føde i tabletform.

Tallerkenens radio, som hverken havde rør, ledninger eller antenne, var ca. så stor som en pakke cigaretter af king-size størrelsen.

Brochurer og pjecer, der synes at vedrøre navigationsproblemer, fandtes også, men undersøgerne prøver stadig at deciffrere den i teksten benyttede skriftart.

Dr. Loberg betonedede, at når Helgoland-undersøgelsen er tilendebragt, vil rapporten føje et nyt kapitel til de flyvende tallerkeners historie.

„SIR“, august 1954.

SUFOI's bemærkninger:

Vi har gennem lang tid arbejdet med denne sag for at få beretningen bekræftet eller afkræftet. Efter de undersøgelser ingeniør Weie, Oslo, og under tegnede har foretaget kan følgende oplyses:

1. Artiklen fremkom som sensationsartikel i det amerikanske magasin „SIR“ i august 1954.
2. De tyske myndigheder synes ikke at kende noget til sagen.
3. Beboerne på Helgoland har aldrig hørt om hændelsen.
4. Den norske dr. Hans Larsen Loberg synes ikke at eksistere, i hvert fald kender man ham ikke i Norge.
5. De i artiklen omtalte rudesprængninger er misvisende og hører overhovedet ikke hjemme der.
6. Sagen Mantell er fuldt opklaret — resultatet var kendt allerede i 1954 — altså hører den heller ikke hjemme i artiklen.

Konklusionen må herefter blive, at vi står overfor en ondartet historie, som „en eller anden“ har set sin fordel ved at sende på markedet som en autentisk beretning. Ved at flette de meget kendte rudsprængninger og sagen Mantell ind i billedet har man troet at kunne virke tilstrækkeligt overbevisende til at nå målet — skabe mis'ro og forvirring.

— Det er indlysende, at der kan cirkulere flere røverhistorier, og at vi må være forsigtige, når vi står over for udenlandske beretninger, som ikke stammer fra en UFO-gruppe.

H. C.

*En detektorvarsling kan være
en hilsen fra rummet, gør Dem
altid den ulejlighed at se efter,
om der er »noget på himlen«.*

Udklip af Rødby Avis.

Onsdag den 2. januar 1895, nr. 1.

Ildkugle.

Fra Søllested observeredes i Søndags aftes kl. 11½ i nordlig retning en ildkugle, som langsomt hævde sig op på himlen, dalede straks, men hævde sig op på ny, denne gang noget højere end første gang.

Første gang kuglen hævde sig, var den rød, anden gang meget klar og strålende.

Idet den sank sidste gang, efterlod den et klart skær som et lyn. Hele synet varede nogle få sekunder.

Ole Henningsen.

Fredag den 4. januar 1895, nr. 3.

En mærkelig ildkugle.

Efter Rsk.Tid. meddeltes i sidste nummer om en ildkugle, der var observeret i Søndags aftes fra Søllested.

Bestl.AV. meddeler nu — for ikke at sætte astro-

nomernes kikkerter i unødvendig bevægelse — at det var to raketter, som blev sendt til vejrs fra gården Bruunsvang.

Ole Henningsen.

Mandag den 28. januar 1895, nr. 16.

Et stort meteor af fuldmånens størrelse er set i Humlum sogn ved Lemvig. Meteoret sprang med et stort brag.

Ole Henningsen.

Natlig ophidselse

Den 4. november 1957 ved 2-tiden dukkede pludselig en lysende genstand op på den skyfri nathimmel og bevægede sig hurtigt mod fæstningen Itaipu, der ligger i nærheden af Santos. De to vagter i fæstningen troede først, at det var en stjerne, men i løbet af få sekunder var obj. over dem, holdt stille i ca. 50—60 m højde og oplyste hele fæstningen med et skarpt, gulligt lys. Fra det skiveformede obj. kom en summende tone, der pludselig gik over til en pibende lyd. En kraftig varmebølge traf begge vagter, bedøvede dem og tilføjede dem svære brandsår. Vagternes skrig og det kraftige lysskær vækkede officerer og mandskab. Alarmsignalet lød og alle forsøgte at nå deres kampstillinger. Det elektriske anlæg fungerede pludseligt ikke mere, og pansertårne og kanoner kunne ikke mere drejes. Panikslagne løb soldaterne rundt mellem hinanden. Da de første officerer nåede ud på kasernepladsen, kom de lige tids nok til at se et orangefarvet obj. stige lodret til vejrs og forsvinde med stor hastighed. Hele tildragelsen havde kun varet ca. 3 min. Da man fandt vagterne, viste det sig, at de havde svære brandsår og havde pådraget sig et chok.

I strengeste hemmelighed undersøgte militæret det forefaldne. Kun gennem en udtalelse fra en officer, som havde været til stede under det passerede og som senere afhørte de to vagter, fik APRO kendskab til tilfældet.

Dr. O. T. Fontes, APRO.

Kontakt

Den 9. december 1954 befandt farmeren Oliniro da Costa E. Rosam sig ved 17-tiden på sin mark. Han er bosiddende i landsbyen Linka Bela Vista i nærheden af Venania Aires i Brasilien.

Han beretter selv ordret:

Jeg hørte pludselig en fremmed lyd — omtrent som fra en symaskine. Jeg så mig omkring og opdagede tæt ved mig en mærkelig person, som stirrede vedholdende på mig. Lidt herfra svævende tæt over jorden så jeg et fly-objekt, som lignede en spejderhat. Obj. var cremefarvet og syntes omgivet af en gennemsigtig røg. To menneskelige væsener var synlige ved obj. Den ene stod i obj. dør, mens det andet væsen indgående betragtede den metaltråd, som omgav min mark. Jeg blev så forskrækket, at jeg tabte den spade, som jeg netop havde i hånden. Den fremmede gjorde en bevægelse, der lignede en militærisk hilsen, smilte, samlede min spade op, betragtede den nysgerrigt fra alle sider og rakte mig den så. Han vendte sig om og gik tilbage mod maskinen, og noget tøvende fulgte jeg efter. Den ene fremmede, som hidtil havde betragtet markens indhegning og fårene på marken, betydede mig dog, at jeg skulle blive stående stille. Så forsvandt de alle tre hurtigt ind i maskinen, som med en uhyre fart hævede sig op i luften og snart var forsvundet ud af syne.

Da de brasilianske myndigheder foranstaltede en undersøgelse fremsatte farmeren som sin mening, at maskinen og besætningen måtte tilhøre en fremmed nation her på Jorden. Da myndighederne gjorde ham opmærksom på, at det muligvis også kunne dreje sig om mennesker fra en anden planet, troede farmeren, at denne løsning måske var den mest nærliggende.

Han beskrev væsenerne som mennesker af normal højde med påfaldende hvide ansigter, langt, blondt hår og skråttillede øjne. Deres klædninger lignede vore over-alls. Maskinen havde en diameter på ca. 15 m og bestod af et lysegult metal, som blinkede i solen.

Denne beretning blev i 1955 offentliggjort af dagbladet „O Cruzeiro“, som er kendt for sin objektive og åbne indstilling til UFO-problemet.

UFO krydser flyrute

Natten til den 7. maj 1959 så hele besætningen på et passagerfly et UFO, — der krydsede dets kurs. — Observationen bekræftedes af en operatør i kontroltårnet. Flyet var Convair 340 YRA på Real Aerovias Airline's rute nr. 152 fra den brasilianske hovedstad Sao Paulo til Londrina City i staten Parana. Den startede kl. 19,33 med passagerer og følgende besætning: Kaptajn Orlando Ferreira Costa, andenpilot Braz Briganti Filho, telegrafist Jose Carnioto Lavor og stewardesserne Riue Ficco og Colomba Aqaresida Venturini.

Det var en rolig flyvning i klart vejr uden måne. Den beordrede højde var 9000 fod på „Aerovia Amber 7“. Mens man fløj over Itapetininga City-området, kaldte andenpiloten på kaptajnen og pegede på en mærkelig lysende bold, der svævede til højre for Jacarezino City. — Mens hele besætningen så til, skiftede UFO'et farve fra lys orange til lys rød. Så forsvandt objektet, men viste sig pludselig igen til venstre for byen. Senere forsvandt UFO'et igen og kom atter til syne på den anden side af airlineren. Kaptajn Costa slukkede alle maskinens lys, og besætningen kunne se UFO'et flere minutter endnu.

Da Convair-maskinen nærmede sig Londrina City, beordrede kaptajn Costa andenpiloten til at bede tårnet overtage kontrollen. Sergeant Jaime Correia, som havde vagt i tårnet, svarede, at han havde set objektet, — og hans beskrivelse af det svarede til besætningsens. Luis Bento Coutinho, en chauffør ved flyvepladsen, rapporterede, at han også havde set objektet. Hele besætningen var overbevist om, at „UFO'et ikke var noget kendt himmelfænomen og ikke noget konventionelt luftfartøj“. Sergeant Correia i kontroltårnet sagde, at han havde set UFO'et to gange og havde fået et tydeligt indtryk af det.

*Takket være videnskaben er vi i stand til
gennem presse og radio at vejlede og vil-
lede praktisk talte alle.*

Bertrand Russell.